

Un 44% dels estudiants de grau o màster són de família amb ingressos alts

Els responsables d'un estudi troben imprescindible un bon sistema de beques perquè l'esforç econòmic no recaigui en les famílies

25.05.2016 | 07:24

Estudiants en una jornada de robòtica. marc
martí

LLEIDA | ACN/EFE El 43,6% dels estudiants de 19 universitats dels Països Catalans procedeixen de famílies de classe alta, un percentatge que s'eleva al 44,7% en el cas dels de màster, segons una enquesta realitzada a 20.512 estudiants.

Són xifres destacades de l'enquesta Via Universitària que va presentar ahir la Fundació Jaume Bofill i la Xarxa Vives d'Universitats.

L'informe avalua diferents indicadors socioeconòmics i acadèmics dels estudiants de 19 universitats de Catalunya, les Illes Balears, el País Valencià, Andorra i Perpinyà.

Aquest fet evidencia una «sobrerepresentació dels estrats socials alts» en aquestes 19 universitats públiques i privades i, en conseqüència, una infrarepresentació dels estrats socials mitjans i baixos que són majoritaris a la societat, s'indica a l'estudi.

Les conclusions de l'enquesta, realitzada l'any passat 2015 via internet, es van presentar ahir en roda de premsa a Barcelona pels coautors, els professors Antonio Ariño i Elena Sintès; el director de la Fundació Jaume Bofill, Ismael Palacín, i el secretari de la Xarxa Vives d'universitats, Ignasi Casadesús.

Els autors de la macroenquesta han preguntat als estudiants el nivell d'estudis dels pares i els seus llocs de treball, per constatar que la universitat «camina cap a l'equitat ja que més d'un 40% dels estudiants consultats prové de llars i d'un entorn familiar amb baix nivell formatiu».

Un altre 20% són fills de pares amb un nivell formatiu mitjà, la qual cosa, sumada al 40% citat donaria que més d'un 60% provenen de llars en les quals els pares no tenen estudis superiors.

Això no obstant, els nivells alts d'estudis dels pares estan sobrerepresentats a la població universitària en referència a la seva presència en el conjunt de la societat, s'indica.

En aquest sentit, el nivell d'estudis de les mares (40-59 anys) és alt en un 35,4% dels estudiants de l'enquesta quan entre les dones de la seva generació suposen el 31,8%, mentre el nivell és baix en un 42,2% (45,7%) i tenen un nivell mitjà en un 21,3% dels estudiants (22,4%).

El resultat de la consulta constata també que el 52% dels estudiants viuen amb els seus pares durant el curs acadèmic, fet que suposa que els progenitors són els principals finançadors de les despeses dels estudis.

Això no obstant, el 22,8%, quasi una quarta part, dels estudiants treballen durant el curs

i sufraguen les seves pròpies despeses, un altre 5,7% ho fa només durant les vacances, mentre les beques només contribueixen a pagar els estudis en un 13% dels casos. Sobre com arriben els joves a la universitat, un 18% dels consultats ho van fer a través de la formació professional, una via que fan servir un de cada quatre estudiants d'origen socioeconòmic baix i només un de cada vuit dels d'origen social alt. Només el 41% dels estudiants ho són a temps complet, i el 59% restant ha de compaginar els estudis amb una feina, de tipus intermitent (24%), parcial (19%) i complet (15%). En el cas dels estudiants a distància, una àmplia majoria (65%) treballa a temps complet i no arriben al 10% els que únicament estudien. Antonio Ariño va considerar que, vistos els resultats de l'enquesta, sembla que la implementació de l'Espai Europeu d'Educació Superior o Pla Bolonya «va en sentit contrari ja que les universitats requereixen una dedicació a l'estudi a temps complet».

Majors de 25 anys

Segons el seu parer, les universitats haurien de posar als estudiants al centre de les seves decisions, fent-la inclusiva i afavorint l'entrada als més grans de 25 anys o tenint un sistema d'informació i orientació per als estudiants que podria evitar els abandonaments durant el primer any així com flexibilitzar les opcions d'estudi. Una altra mesura imprescindible, va considerar, seria un bon sistema d'ajudes i beques a l'altura de les necessitats familiars que permetessin l'autonomia dels joves, perquè no tot l'esforç econòmic recaigués en les famílies i, per tant, en les desigualtats socials. «Això influeix en l'elecció de la carrera, el temps que es pot dedicar a estudiar i a la mobilitat» dels estudiants, a l'hora de realitzar estudis a l'estranger.